

INAUGURACIÓ DE LA TERCERA JORNADA DE CREADORS (SGAE)

Parlament de Catalunya, 1 de febrer de 2005

Benvinguts i benvingudes a aquesta terra d'acollida que és Catalunya, que s'honora, i ho dic de tot cor, de tenir-los entre nosaltres.

Benvinguts i benvingudes també aquí, al Parlament de Catalunya, la seu del poder legislatiu català. És un honor per a la nostra institució acollir la inauguració d'aquesta Tercera Trobada de Creadors, en aquests espais, seu i màxima expressió de l'autogovern i la democràcia del nostre país.

Potser per ser una nació que en els darrers segles ha vist repetidament perseguida la seva llengua i les seves manifestacions culturals, la llengua i la cultura, precisament, han estat, des del restabliment de la democràcia, en el centre del debat polític i social del nostre país. El cert, però, és que la inquietud cultural ha estat tradicionalment una característica de la societat catalana, sempre oberta a l'exterior i a la recerca de noves formes d'expressió artística. Connectats a aquella Europa que acabava als Pirineus, abraçats per la Mediterrània i acollint successives onades migratòries de diferents indrets d'Espanya, la nostra ha estat terra de creadors excepcionals, alguns d'origen i altres acollits amb estima, aportant noves maneres de veure i expressar les realitats del món, oferint noves perspectives creatives en tots els camps de la cultura. La cultura com a fonament d'identitats individuals i col·lectives, vincle entre el passat històric, el present, sempre miop per la manca de perspectiva, i els somnis de futur. La cultura com a unió de persones, pobles, generacions, com un fil transversal que cus elements fins a configurar una identitat col·lectiva sobre el gran tapis del conjunt de la humanitat. Aquest

gran tapis és avui més visible que mai, ara que podem visualitzar això que s'anomena l'aldea global.

La globalització ens ha fet més propers els racons del planeta, ens ha portat fins al menjador de casa les diferents identitats culturals del món, però, alhora, com succeeix en el món empresarial, pot fer desaparèixer o diluir llengües i cultures minoritàries a favor d'aquelles que exporten els grans estats com si es tractés de mercaderies, de balanços de costos, de beneficis...

D'efectes contradictoris, la globalització i la revolució de les noves tecnologies de la informació i la comunicació, com tots els motors dels grans canvis, no poden ser jutjats com a positius ni com a negatius: són una oportunitat. La forma de gestionar-la, d'adaptar-nos a les transformacions, d'aprofitar-ne les potencialitats i reduir-ne els perjudicis en tots els àmbits és la que determinarà els seus efectes positius i els seus efectes negatius.

El món de la creació cultural és precisament un dels més afectats per aquest gran canvi, i és, per tant, allí on les mesures d'adaptació són especialment importants. La còpia i falsificació de música, pel·lícules, llibres és a l'abast de gairebé qualsevol llar del país, trencant la cadena dels recursos del sector i deixant desprotegits els creadors, però també una indústria fonamental per entendre la cultura en la seva globalitat.

Alhora, en un món d'aparador, on la presència als mitjans de comunicació és fonamental per a la rendibilitat econòmica de les creacions, les desigualtats són manifestes, també, i el lliure accés a les creacions artístiques és, a la pràctica, una falsedat. La creació en el sector cultural, per tant, demana a crits el suport de les institucions i les administracions per trobar el seu lloc en aquest nou món. Les respostes, però, han de ser imaginatives, i han de partir també de la responsabilitat pròpia dels autors, que han de ser conscients que el

món actual no és el de fa uns anys. Els seus drets han de ser garantits, tant com la seva llibertat. Tanmateix, el camp creatiu no pot ser protegit amb una bombolla aïllant perquè l'acabaria desconnectant de la societat, del món, de la vida que intenta descriure.

Però, compte!, tampoc ha de ser abandonat a la seva sort en un entorn purament mercantil, ja que el mercat és sempre imperfecte i hi prevalen les desigualtats. La creació cultural ha de formar part de l'educació de totes les persones i ha de comptar amb el suport, especialment en forma de mitjans tangibles i específics, per part de les diferents administracions en funció de l'àmbit competencial corresponent, de manera que estigui garantida la lliure expressió de la creativitat, de les persones i es preservi la supervivència de les diferents identitats culturals, totes elles extraordinàriament valuoses, totes elles imprescindibles per a la riquesa cultural de la humanitat.

D'això també n'ha de ser conscient i responsable la societat. Som en un país on sovint se sobrevalora el que ve de fora i es menysté el que es fa a casa nostra, precisament. I, és clar, si no ho valorem, si no ho defensem nosaltres, qui ho farà? Sense xovinismes, però sense vergonyes, ens cal estar orgullosos dels creadors de les nostres ciutats, de la nostra terra, del nostre país.

Pensem que cada entorn, cada llengua, cada tradició genera un potencial creatiu irrepetible. Cultivem, doncs, el criteri propi, fem un esforç i valorem com es mereixen les expressions artístiques més enllà del nombre d'espectadors, de vendes, d'anuncis.

El món de les autores i els autors de la creació cultural necessita, doncs, ara, en aquest context de canvis, el suport de la societat, tant com la societat els necessita a ells, a tots vostès. Junts, de ben segur, aconseguirem garantir el futur de la creació cultural de totes les persones, de tots els pobles. Per això vull agrair a la Societat

General d'Autors i Editors la tasca que realitza en aquesta direcció i felicitar-los per l'organització d'aquesta Tercera Trobada, que de ben segur serà un èxit, veient-ne la brillant i interessant programació i les propostes.

Ho repeteixo, benvinguts i moltes gràcies.